

Ministerie van Economische Zaken, Innovatie
en Landbouw

T.a.v. mr J.M. van der Hoek en

drs. J.I. Kwakkenbos

Postbus 20101

2500 EC Den Haag

W.H. Kroeze

Walter.Kroeze@vodafone.com

Onderwerp: Consultatie Ontwerp Regeling
verdeling op afroep

27 juli 2011

Geachte heren,

Vodafone Libertel B.V. (hierna: "**Vodafone**") geeft hierbij haar reactie op de Consultatie Ontwerp Regeling verdeling op afroep.

Vodafone is graag bereid een nadere toelichting op deze reactie te geven.

L. Beantwoording van de in de consultatie gestelde vragen:

Vraag 1: het increment

Op grond van deze regeling bepaalt de veilingmeester met welk bedrag de te bieden prijs per vergunning stijgt, het zogenaamde "increment". Het bepalen van het increment is lastig, omdat er nauwelijks indicatoren zijn voor de te verwachten waarde van de te veilen frequentieruimte, op grond waarvan het increment kan worden bepaald. Een te laag increment kan leiden tot een zeer langdurige veilingprocedure, terwijl een te hoog increment kan leiden tot het vroegtijdig "afhaken" van meerdere of zelfs alle serieuze belangstellenden en het ongebruikt blijven van de frequentieruimte. Om een indicatie van de waarde en daarmee van het te bepalen increment te krijgen en ten behoeve van een efficiënte verdeling, is vanuit de markt de suggestie gedaan om aanvragers zelf in hun aanvraag, als niet-verplicht onderdeel, te laten vermelden welke waarde zij (bij benadering) aan de frequentieruimte toekennen.

De vraag is hoe de veilingmeester het increment optimaal kan bepalen en of de bovenvermelde suggestie om de verwachte waarde in de aanvraag te vermelden, in dit kader zinvol is.

Het is de vraag is of het door partijen aan laten geven welke waarde zij toekennen aan bepaalde frequenties tot realistische inzichten zal leiden. Geïnteresseerden zullen, omdat het een veiling

betreft, geneigd zijn een zo laag mogelijke waarde aan te geven. Een onderzoek naar de waarde van vergelijkbare frequenties in Nederland en internationaal verband zal doorgaans een betere indicatie geven van de mogelijke waarde.

Vraag 2: Loting

In de VOA-procedure zijn er twee situaties waarin loting aan de orde kan zijn:

- a. bij het toewijzen van de (aaneengesloten) verworven frequentieruimte aan de vergunninghouders, en*
- b. bij het bepalen van de winnaar(s) van de veiling als meerdere partijen gelijk eindigen.*

a: aangezien de vergunningen homogeen zijn, maakt de plaats in het spectrum in beginsel niet uit. Omdat situaties denkbaar zijn waarin een vergunninghouder voorkeur heeft voor een bepaalde plek in de betreffende frequentieband, krijgen de vergunninghouders gedurende twee weken na toewijzing van het spectrum (ongeacht of daar een veiling aan is voorafgegaan) de gelegenheid daarover onderling overeenstemming te bereiken. Komt er geen overeenstemming, dan worden de vergunningen door de minister na loting toegekend.

b: hoewel deze situatie zich naar verwachting zelden zal voordoen, is hiervoor een regeling opgenomen, die inhoudt dat er bij gelijk eindigen nog maximaal drie extra biedronden tussen de betrokkenen worden gespeeld. Levert dat geen winnaar op, dan zal er alsnog worden geloot.

De vraag is of er de voorgestelde regelingen onder a en b werkbaar zijn en of hiervoor mogelijke alternatieven denkbaar zijn.

De genoemde alternatieven lijken inderdaad werkbaar.

Vraag 3: kavelomvang

De hoeveelheid frequentieruimte van de te verdelen vergunningen: de kavelomvang.

In het frequentieplan, waarin de VOA-banden worden aangewezen, zal worden aangegeven welke (technische) minimale omvang de betreffende kavels zullen hebben. Een aanvrager kan en moet daar bij zijn aanvraag rekening mee houden. De definitieve omvang van de kavels is afhankelijk van de gewenste hoeveelheid frequentieruimte in de ingediende aanvragen en wordt beoordeeld aan de hand van de grootste gemene deler daarvan. Indien deze grootste gemene deler groter is dan de minimumomvang van het frequentieplan, dan wordt de grootste gemene deler de te hanteren kavelomvang.

De vraag is of dit een werkbare wijze van het bepalen van de kavelomvang is en of er mogelijke alternatieven denkbaar zijn.

Voor het bepalen van de kavelomvang dient primair gekeken te worden of er voor de betreffende band internationaal geharmoniseerde bandplannen bestaan, bijvoorbeeld zoals vastgesteld in de CEPT. Als dat niet het geval is, kan de voorgestelde wijze van bepalen van de kavelomvang inderdaad werkbaar zijn.

Vraag 4: Looptijd van de vergunning

Voorgesteld wordt een looptijd van 10 jaar voor de vergunningen die door een VOA zijn verworven. Daarmee wordt het midden gehouden tussen de looptijd voor vergunningen die op volgorde van binnenkomst worden verdeeld (looptijd 5 jaar) en de vergunningen voor evident schaarse vergunningen (looptijd ca. 15 jaar). Daarbij is in aanmerking genomen dat het bij VOA naar

verwachting gaat om frequentieruimte die geen grote economische waarde vertegenwoordigt en waarvoor voor de exploitatie navenant minder investeringen nodig zijn.

De vraag is of de beoogde looptijd werkbaar is en of er mogelijke alternatieven denkbaar zijn.

De beoogde looptijd lijkt in zijn algemeenheid werkbaar te zijn.

II Artikelsgewijze opmerkingen en vragen

Artikel 9:

Lid 3 sub d: Vodafone vraagt zich af of een verouderd communicatiemiddel als de fax noodzakelijk is bij de veiling. Is het niet efficiënter is om te communiceren via (beveiligde) e-mail?

Artikel 10:

In zijn algemeenheid merkt Vodafone op dat het noodzakelijk is dat de Minister een nadere toelichting geeft over de regels betreffende vertrouwelijkheid en samenspanning ruim vóórdat de aanvragen zijn ingediend.

Lid 1: Vodafone merkt op dat het niet duidelijk is wat wordt bedoeld met "doet geen vertrouwelijke informatie verspreiden". Betekent dit begrip dat er een opdracht is verstrekt door de aanvrager? Of valt de situatie waarin de aanvrager al dan niet bewust het risico heeft aanvaard dat informatie verspreid kon worden door een ander? Voorts is niet duidelijk wat wordt bedoeld met "derde" en waarom álle derden niet geïnformeerd mogen worden?

Voorts schept de redactie van het lid verwarring, doordat kennelijk geen informatie mag worden verstrekt aan een andere aanvrager. Dit terwijl andere aanvragers niet bekend zijn bij aanvragers. Voorts zou deze bepaling kunnen impliceren dat deze regeling alleen geldt nadat aanvragen zijn ingediend, en niet daarvoor.

Lid 2: Het is Vodafone onduidelijk om wat voor afspraken en gedragingen het hier gaat. Vodafone verzoekt de Minister deze bepaling te voorzien van een uitgebreide toelichting.

Artikel 12:

Lid 2: Vodafone vraagt zich af of deze bepaling niet te rigide is. Er zouden zich situaties kunnen voordoen waarbij het onredelijk is om een deelnemer te houden aan zijn bieding indien een fout eenvoudig kan worden hersteld. Op deze manier wordt volgens Vodafone een onnodig schaderisico gecreëerd voor deelnemers.

Artikel 13:

Lid 6 sub b: Vodafone vraagt zich af of dit lidonderdeel niet ook dient te gelden in het geval van elektronische biedingen, en niet alleen bij schriftelijke biedingen?

Artikel 14:

Lid 2: Vodafone merkt op dat zoals dit lid nu is geformuleerd, een verzoek om toestemming tot bieding via de fax slechts ingediend kan worden tot 10 minuten na de reguliere biedronden en niet

10 minuten na een eventueel verlengde biedronde ex art. 16. Vodafone verzoekt de Minister om dit te verduidelijken.

Artikel 17:

Lid 1: Vodafone zou van de Minister graag vernemen binnen welke termijn vóór aanvang van de eerste primaire biedronde elke deelnemer de aanvangstijd en de duur te horen krijgt. Deelnemers dienen zich te kunnen voorbereiden en daarvoor is meer transparantie gewenst.

Met vriendelijke groet,

Walter Kroeze

Head of Regulatory Affairs
Corporate Development